

ÇOCUK HAKLARI EVRENSEL BİLDİRGESİ

Istanbul
Bilgi Üniversitesi
LAUREATE INTERNATIONAL UNIVERSITIES

Çocuk
Çalışmaları

Hollanda Kraliyeti

Yönetmen

Berat İlk

Kurgu-Montaj

Mehmet Kocaođlu

Çizer

Ođuz Demir

Tasarım

Pelin Telyak

Seslendiren;

Gölce Őengöl

Bu çalışma İstanbul Hollanda Konsolosluđu'nun ve İstanbul Bilgi Üniversitesi'nin desteğiyle Çocuk Çalışmaları Birimi tarafından hazırlanmıştır.

Selam,

Şimdi sana bir arkadaşımınla birlikte haklarından söz edeceğiz.

Belki duydun daha önce çocuk hakları ve insan haklarını, belki de ilk kez duyacaksın.

Belki okumaktan hoşlanıyorsun belki de izlemekten ve görmekten bu nedenle hem burada anlatmak istedik, hem de hoşuna gidebileceğini düşündüğümüz 2 film hazırladık senin için.

Filmleri nasıl yaptığımızı merak edersen diye kitap sonunda kamera arkasından da birkaç fotoğraf var.

Lafı fazla uzatmadan sözü arkadaşımın veriyorum, sana da haklarını özgürce kullanabildiğin ve diğer insanların da bu hakları kullanması için çaba gösterdiğin bir yaşam diliyorum.

Keyifle izlemen ve okuman dilekleriyle...

ÇOCUK
HAKLARI

2 MİLYAR
850 MİLYON

Merhaba, Ben 13 yaşımdayım
ve Türkiye'de yaşıyorum.

Dünyadaki 2 milyar 850 milyon çocuktan yalnızca biriyim.

Bazen çocuk olmak iyi bir şey mi diye düşünüyorum.

Belki sizin de aklınızdan geçiyordur zaman zaman. 'Yaşasın, iyi ki çocukmuşum!' diyorsunuzdur.

Ya da 'Keşke çocuk olmasaydım!' diyorsunuzdur.

Nasıl bir şey çocuk olmak? Sürekli oyun oynamak mı? Hiç sanmam! Hiç bir şeyden sorumlu olmamak mı? Tersine, sorumluluklarım saymakla bitmez.

Hatta büyükler bunları saymayı çok seviyor nedense!

Sürekli ders çalışmak mı peki? Bazılarımız için öyle galiba! Yoksa çocuk olmak sadece gelecek için hazırlanmak mı demek?

Çünkü herkes benim gelecekte ne olacağımı merak edip duruyor.

Hatta bazen benden bile fazla! Ama bence bu da değil.

Peki ne anlama geliyor çocuk olmak? İşte Çocuk Hakları Sözleşmesi bize bunu anlatıyor.

Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları
Sözleşmesi, Türkiye'de yaşayan 22 milyon
600 bin çocukla beraber dünyadaki tüm
çocukların sadece çocuk olmalarından dolayı
sahip oldukları hakları, yani çocuk haklarını
anlatıyor.

ÇOCUK HAKLARI SÖZLEŞMESİ

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER
20 KASIM 1989

TÜRKİYE
1990

Bu sözleşme şimdiye kadar dünyada en çok ülke tarafından kabul edilmiş uluslararası belge. Tam 193 ülke bu sözleşmeyi onaylamış durumda!

Bu ülkeler arasında Türkiye de var. 20 Kasım 1989'da Birleşmiş Milletler sözleşmeyi imzaya açıyor, Türkiye ise 1990'da imzalıyor ve 1995'te onaylıyor. Sözleşmeyi onaylayarak, Türkiye, ülkedeki tüm çocukların haklarını garanti altına almaya, yasaları ve uygulamaları Sözleşmeye uygun hale getirmeye söz vermiş oluyor .

Madde 1:
Her birey on sekiz yaşına kadar çocuk olarak kabul edilir. Her çocuk vazgeçilmez haklara sahiptir.

18 yaş altı tüm bireyleri çocuk olarak kabul eden bu Sözleşme çocuklara özgü tüm hakları içeriyor.

Peeki neler var bu sözleşmenin içinde, merak ediyor musunuz?

Bu sözleşme 4 temel ilke üzerine kurulu.

Bunlardan ilki çocuklara yönelik hiçbir şekilde ayrımcılık yapmamak; yani çocuk hakları, bütün çocuklar içindir!

Doğdukları yer, konuştukları dil, dini inançları, ten renkleri ne olursa olsun fark etmez.

Ayrıca büyüklerinin inançları ya da görüşleri nedeniyle de hiçbir çocuğa ayırım yapılamaz.

Madde 2

Çocuk Hakları, bütün çocuklar içindir. Doğum yerleri, konuştukları dil ne olursa olsun fark etmez. Büyüklerinin inançları ya da görüşleri nedeniyle hiçbir çocuğa ayırım yapılmaz.

İkinci ilke, her durumda öncelikli olarak çocuğun yararını düşünmek.

Peki bu ne demek? Çocuklarla ilgili bütün yasa ve uygulamaları yapanlar, önce çocukların, yani bizlerin yararını düşünmek zorundalar.

Devlet, çocukların koruma ve bakımını üstlenen büyüklerin bu sorumluluklarını yerine getirmesi için önlemler alır.

Madde 3

Çocuklarla ilgili bütün yasa ve uygulamaları oluşturanlar, önce çocukların yararını düşünmek zorundadır. Devlet, çocukların koruma ve bakımını üstlenenlerin sorumluluklarını yerine getirmeleri için önlemleri alır ve onların sorumluluklarını yerine getirip getirmediğine bakar.

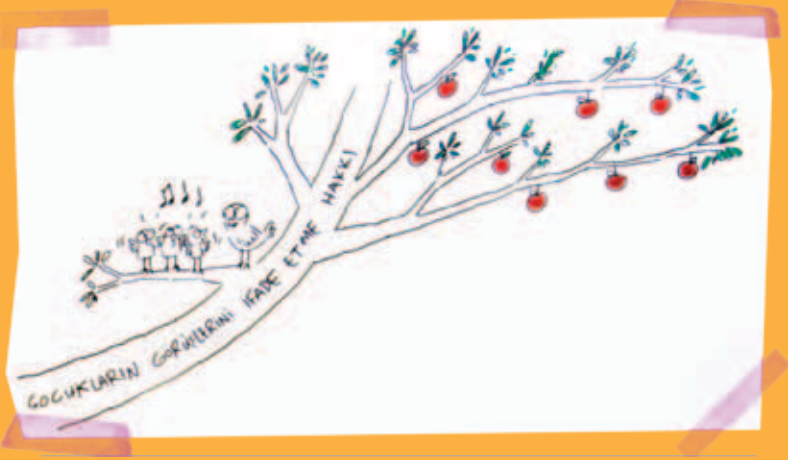

Madde 6
Yaşamak, her çocuğun temel hakkıdır ve herkesin ilk görevi çocukların yaşamını korumaktır.

Bu ilkelerden üçüncüsü de tüm çocukların yaşama ve gelişme hakkını gözetmek.

Çocuktan sorumlu herkesin yani ailenin, toplumun, devletin en birinci sorumluluğu çocukların yaşamını korumak ve sağlıklı gelişimlerini desteklemektir.

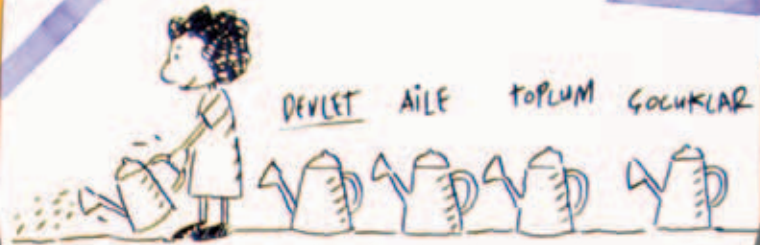
4 temel ilkedен sonuncusu ise çocuk katılımı ilkesi. Bu ilke her çocuğun görüşlerini özgürce ifade etme ve kendisini ilgilendiren her konuda görüş bildirme hakkına sahip olduğunu söylüyor.(8)

Madde 12

Her çocuk, görüşlerini serbestçe ifade etme, kendisini ilgilendiren her konuda görüşlerinin dikkate alınmasını isteme hakkına sahiptir. Herkesin çocukları dinleme, onların fikirlerini öğrenme ve onlara saygı gösterme sorumluluğu vardır.

Buna karşılık herkesin çocukları dinleme, onların fikirlerine saygı gösterme sorumluluğu var.

Bu sözleşmedeki tüm hakların kullanılması ve uygulanması için tüm sorumluların; başta devletin, ailenin ve toplumun (10) her türlü çabayı göstermesi gerekiyor. Devlet, hakların uygulanması konusunda çaba gösterirken başta anne baba olmak üzere çocuktan sorumlu olan kişilerin haklarına karşı saygılı olmaktan sorumlu. Ayrıca devlet tüm çocukların bu hakları rahatça kullanabilmesinden de sorumlu.(11). Ama sadece devlet değil aileler, toplum kısacası hepimiz bu sözleşmenin en iyi şekilde uygulanmasından sorumluyuz.

Madde 4-5
ÇHS'de yazılı olan hakların uygulanması için gereken her türlü çabanın gösterilmesi gerekir. Devlet çocukların bu haklardan yararlanmasını sağlar. Devlet, hakların uygulanması konusunda çaba gösterirken başta anne baba olmak üzere çocuktan sorumlu olan kişilerin haklarına karşı saygılı olur.

Madde 7-8

Her çocuğun bir isme ve vatandaşlığa sahip olma hakkı vardır. Devlet, çocuk doğduğunda bu ismi kaydeder ve çocuğa bir kimlik verir. Çocuklara verilen isim, vatandaşlık hakkı ve aile bağları korunmalıdır. Tüm bunlar zorla değiştirilemez ve alınmaz, değiştirilmek istenir ya da çocuğun elinden bu haklar alınırsa devlet bu duruma karşı çıkmalıdır.

Hepimizin, her çocuğun bir kimliğe sahip olma hakkı var. Hepimizin bir isme ve vatandaşlığa sahip olmasından bahsediyorum. (13)

Düşünsenize isimlerimiz olmasaydı hayat çok zor olmaz mıydı? Bu nedenle devlet, çocuk doğduğunda ismi kaydediyor ve her çocuğa bir kimlik veriyor. Bizlere, yani çocuklara verilen isim, vatandaşlık hakkı ve aile bağlarının korunması çok önemlidir.

(14) Bunların hiçbiri zorla değiştirilemez veya bizden alınmaz.

Kimliğimizi bizden almaya kimin hakkı olabilir ki?!

Madde 9
Her çocuğun ailesiyle birlikte yaşama hakkı vardır. Anne baba çocuğa bakamıyorsa, çocuk bu durumdan zarar görmesin diye ona başka bir bakım sağlanmalıdır. Bu durumda da her çocuğun, anne ve babasıyla düzenli olarak görüşebilme hakkı vardır.

Ayrıca ailemizle birlikte yaşamak da bizim hakkımız. Ancak kimi zaman anne ve babamız bize iyi bakabilecek durumda olmayabilir. İşte o zaman bu durumdan zarar görmeyelim diye bize bakım ve koruma hizmetlerini devletin vermesi gerekebilir. Ama bize bu hizmet verilirken anne babamızla düzenli görüşme hakkımız olduğu asla unutulmamalıdır.

Bir de anne ve babamız ayrılmışsa (16) ve biz de annemizden ya da babamızdan farklı bir evde, farklı bir kentte veya farklı bir ülkede yaşıyorsak; bizlerin hem annemizi hem de babamızı rahatlıkla görmeye hakkımız var. Bunun için de devletler gereken tüm kolaylığı sağlamaktan sorumlular .

Madde 10-11

Anne babası ayrı ülkelerde yaşayan çocukların aileleriyle birlikte olabilmeleri için devletler kolaylık gösterir.

Anne ve babalarının izni olmadan hiçbir çocuk başka bir ülkeye götürülemez. Çocukları bu şekilde başka yerlere götüren kişilere karşı mücadele edilmesi gerekir.

Diğer taraftan hiç kimse bizleri anne ve babamızın izni olmadan bir yerden bir yere götüremez. Tabii ki yurtdışına da çıkaramaz. Hatta böyle bir şeyi aklından bile geçiremez! Devletin bizi böyle bir şeyi yapmayı düşünebilecek kişilerden koruması gerekir.

Hepimizin düşüncelerini özgürce anlatmaya hakkı var.

Ama unutmadan, bu hakkımızı kullanırken başkalarının da haklarına saygılı olmamız gerekiyor.

Biliyor musun bir de kendimizi ifade etmek için arkadaşlarımızla birlikte toplanmaya, derneklere üye olmaya, hatta dernek kurmaya hakkımız var.

Madde 12-13
Her çocuk, görüşlerini serbestçe ifade etme, kendisini ilgilendiren her konuda görüşlerinin dikkate alınmasını isteme hakkına sahiptir. Herkesin çocukları dinleme, onların fikirlerini öğrenme ve onlara saygı gösterme sorumluluğu vardır.

Madde 15
Çocukların arkadaşlarıyla barış içinde toplanabilme, dernek kurabilme ya da derneklere üye olma hakkı vardır.

Her çocuğun duygu ve düşüncelerini istediği şekilde açıklama hakkı vardır. Çocukların da başka kişilerin zarar görmemesi için gerekeni yapmaları gerekir.

Bir de her çocuğun istediği dini seçmeye ve anne babalarının da bu konuda onlara yol göstermeye hakkı var.

Madde 14
Her çocuğun, kendi düşüncesini geliştirme ve istediği dini seçme hakkı vardır. Bu konularda çocukları büyüten yetişkinlerin de onlara yol gösterme hakkı ve sorumluluğu vardır.

Gördünüz mü?

Çocuk olmak hiç de öyle bir kaç kelimeyle geçiştirecek bir şey değil. Ne kadar çok hakkımız var! Anlatmaya devam ediyorum...

Bizlerin de tıpkı yetişkinler gibi kendimize özel bir hayata hakkımız var. Yani kimseyle paylaşmak istemediğimiz özel eşyalarımızı, günlüğümüzü, odamızı, çantamızı biz izin vermeden kimse karıştıramıyor, hatta bizim iznimiz olmadan birileri bizim fotoğrafımızı herhangi bir yerde (dergide, gazetede, televizyonda, internette...) yayınlamıyor. Tıpkı diğerleri için olduğu gibi bu hakkımız da yasalarla korunuyor.

Madde 16
Hiç kimse çocukların onurunu kıramaz, onları küçük düşüremez, özel hayatına karışamaz. Çocukların bu hakkı yasalarla korunur.

Bir diğerk hakkımız
ise bilgiye ve
medyaya ulaşma
hakkı!

Devletler de bizlerin
gelişimi açısından kitle
iletişim araçlarının yani
gazetenin, internetin, radyonun, televizyonun
önemini biliyorlar. Ama bizi olası zararlardan da
korumak durumundalar. Bizler bu hakkımızı
kullanarak bizi olumsuz etkilemeyecek şekilde,
istediğimiz her türlü bilgi ve belgeye ulaşabiliyoruz.
Bu hakkımız kendi kültürümüzü yaşamamız
açısından da çok önemli!

Madde 17
Devlet, kitle iletişim araçlarının,
çocuğun gelişimi açısından
önemini kabul eder. Çocuğun
bunlarla çeşitli bilgi ve belgelere
ulaşmasını sağlar, kendi kültürü
ve dili bakımından bu araçlarla
alabileceği gereksinimleri
karşılar. Ayrıca kitle iletişim
araçlarının verebileceği her türlü
zarardan çocukları korur.

Fark ettiyseniz devletin bu sözleşmenin hayata geçmesinde sorumluluğu büyük!

Örneğin bir nedenle annemiz ya da babamız bize bakmakta yetersiz kalır ya da bize kötü davranırlarsa, devlet anne babamızı uyarmak ve bizi korumak için önlemler almak durumunda. Annesi babası olmayan çocuklar için onları evlat edinebilecek en uygun aileyi araştırmak ve incelemekten de devlet sorumlu!

Madde 18-19

Çocukların yetişmesinden ve gelişmesinden sorumlu olan büyükler, bu sorumluluklarını en iyi biçimde yerine getirirler. Hiç kimse, çocuklara karşı olan sorumluluklarını onlara zarar verecek şekilde kullanamaz. Devlet çocukların hiçbir zarara uğramaması için her türlü önlemi almakla yükümlüdür.

Madde 20

Her çocuğun ailesinden yoksun kaldığında ya da aile ortamı onun için uygun olmadığında devletten özel koruma ve yardım alma hakkı vardır. Anne babasıyla birlikte yaşayamayacak çocuklar için özenli bir araştırmayla iyi aileler bulunur.

Bazen, kendi ülkelerindeki olumsuz koşullardan dolayı çocuklar tek başına ya da aileleriyle başka ülkelere göç etmek durumunda kalabilirler, işte böyle durumlar için de haklarımız var.

Çocukların yeni gittiği devletler de bu çocuklara tüm çocuk haklarını sağlamakla sorumlular.

Madde 21-22
Yaşadığı ülkenin dışında bir başka ülkeye gitmek zorunda kalan her çocuğun, gittiği ülke tarafından korunma hakkı vardır.

Madde 23

Engelli çocukların özel olarak korunma ve saygı görme hakkı vardır. Devlet engelli çocukların bakımını, eğitimini sağlayacak kurumları oluşturma sorumluluğuna sahiptir. Engelli çocukların ailelerine her türlü yardım yapılır.

Sözleşme özel gereksinimi olan çocukları da unutmamış.

Bazılarımız doğuştan ya da daha sonradan engelli olabiliriz. Engellerimizin olması özel bazı gereksinimlerimiz olduğu anlamına gelir. Bu koşullarda devlet özel gereksinimlerimizi dikkate alarak bize her türlü bakım ve eğitimi sağlamaktan sorumludur .

Madde 25-26-27

Çocuk haklarına uygun olarak kreşler, çocuk yuvaları, yurtlar, okullar, çocuk hastaneleri oluşturulur, bunlar düzenli olarak kontrol edilir. Her çocuğun gelişme hakkı ve sağlığı güvence altında olmalıdır. Bu konuda çocukların daha iyi bir yaşam sürdürmeleri için gerektiğinde yardım edilir.

Madde 24

Her çocuğun sağlık hizmetinden yararlanma hakkı vardır. Hastalıklardan korunması devletin ve toplumun güvencesi altında olup çocukların beslenmesine, aşılanmasına, çevrenin temizliğine ve diğer sağlık koşullarına dikkat edilir. Hastalanan çocuklar tedavi edilir.

Bu arada tabii ki çocukların hepsi biricik ve özeldir.

Devletler sadece özel gereksinimi olan çocuklar için değil tüm çocuklar için, yani hepimiz için sağlık hizmetlerini en uygun şekilde vermelidir.

Hastalanmamamız ve sağlıklı yaşayabilmemiz için doğum, aşılanma, beslenme, çevre temizliği ve tüm diğer sağlık koşullarımızın iyi olması gerekir. Devlet, daha iyi bir yaşam sürdürmemiz için de gerekli koşulları sağlamalıdır.

Belki deminden beri merak ediyorsun eğitim hakkımız nerede diye, işte geldi... Temel eğitim tüm çocuklar için parasız ve zorunlu! Diğer haklarımız gibi eğitim hakkının da tüm çocuklar için ayırım yapılmadan sağlanması gerekiyor.

Tabii ki bu eğitim, çocukların kendi kültürüne ve farklı kültürlerle saygısını, insan haklarına saygısını ve doğaya saygısını arttıracak şekilde olmalı ...

Madde 28

Her çocuk eğitimini tam yapabilmek için desteklenir ve korunur. İlköğretim parasız ve hiçbir ayırım gözetmeksizin tüm çocuklar için hak ve zorunludur.

Bir de şöyle bir durumla karşılaşabiliriz. Bazı çocuklar yaşadıkları ülkenin dilini bilmeyebilirler, farklı kültürlere veya dinlere mensup olabilirler.

İşte o zaman da eğitimin her kademesinde çocuğun sağlıklı gelişimi için gereken özeni göstermek yine devlete düşüyor.

Ayrıca eğitim kurumu dediğin hem eğitim hakkını kullandığın, hem de tüm bu haklarının sana öğretildiği bir yer olmalı. Peki ya boş zaman ve oyun hakkımız nerde? Boş zamanlarımızı değerlendirmemiz, kendimizi geliştirmemiz için eğitim ortamları dışında da oyun bahçelerine, çocuk kulüplerine, kütüphanelere, spor ve kültür merkezleri gibi yerlere ihtiyacımız var. Buralar rahatlıkla ulaşabileceğimiz yerlerde olmalı.

Madde 29-30

Çocuklara verilen eğitim onların gelişimlerini en fazla ölçüde sağlayacak düzeyde olmalıdır. Eğitim, çocukların hoşgörüsünü, kendi kültürüne ve farklı kültürlere saygısını, ayrımcılığa karşıtlığını, doğaya saygısını arttıracak biçimde düzenlenir. Çocuğun kendi kültürü, bulunduğu ülkedekinden farklıysa gelişim ve eğitim hakkının her aşamasında buna gereken özen gösterilir.

Madde 31

Çocukların boş zamanlarını değerlendirebilmeleri, kendilerini geliştirebilmeleri için oyun bahçeleri, çocuk kulüpleri, kütüphaneler, spor ve kültür merkezleri açılmalıdır. Her çocuğun bu tür etkinliklere katılma hakkı vardır.

Ayrıca hiç kimse bizi hiç bir işte zorla çalıştıramaz. Ancak uygun yaşa geldiğimizde, yaşamımızı, gelişimimizi ve eğitimimizi olumsuz etkilemiyorsa çalışabiliriz. Bu da ancak 15 yaşından sonra olabilir.

Madde 32
Çocukların okula gitme,
oyun oynama hakkı vardır.
Onlar yetişkinler gibi
çalıştırılmazlar. Çalışmak
zorunda kalırlarsa
yapacakları iş onların sağlığı
ve eğitimleri için sorun
oluşturmamalıdır.

Böyle bir durum olduğunda devlet bizi korumalı ve bunu yapan kişilere gerekli cezayı vermeli.

Ama bizim de yapabileceğimiz var! Biz de kötü davranışa, şiddete ya da istismara uğradığımızı düşünüyorsak bunu güvendiğimiz bir yetişkine ya da öğretmenimize söyleyerek destek istemeliyiz.

Madde 33-34-35-36
Bütün çocuklar her türlü zararlı maddelere karşı korunur. Bu tür maddeleri üretilen çocuklara veren kişiler cezalandırılır. Çocukları bedensel ve ruhsal yönden örselenecek hiçbir yaklaşıma izin verilemez. Devlet, çocukları koruma ve çocukları kaçıran onları satan, onları çalıştırmak isteyen kişilerle mücadele etme sorumluluğuna sahiptir. Hiçbir kişi kendi çıkarları için çocukları kullanamaz. Devlet böyle bir duruma karşı her çocuğu korur.

Madde 37 ve 40
Çocuklar hiçbir şekilde insanlık dışı yöntemlerle ya da aşağılanarak cezalandırılmaz. Bir çocuk suça itilmişse ona uygulanacak ceza yaşına ve gelişimine uygun, onun eğitimini engellemeyecek şekilde olmalıdır.

Çocuk olarak haklarımızdan biri de hiçbir koşulda özgürlüğümüzün elimizden alınmamasıdır.

Suçta sürüklenmiş olsak bile,

Bir çocuk suça sürüklenmişse yargılama süreci ve alınacak kararlar çocuklara uygun şekilde olmalı.

Bu da özgürlüğünü elinden almanın en son önlem olması demektir. Cezalandırmaya başvurmadan önce suça sürüklenen çocuklar için yapılabilecek bir çok şey var!

Yasalarla sorunu olan çocuklar bu durumdan tek başlarına sorumlu değildir. Çocuklar farkında olarak kimseye zarar vermez. Suça itilen çocuklar, yetişkinler gibi cezalandırılmaz, özel yasalarla yeniden topluma kazandırılırlar.

Bir başka hakkımız ise silahlı çatışmalardan korunmamız. Çünkü maalesef toplumlar her zaman barış içinde yaşayamıyor, ve ne yazık ki çatışmalar çıkıyor, hatta birbirleriyle savaşıyorlar, oysa hepimizin barış ortamında yaşamaya ve savaşlardan korunmaya hakkımız var. Ayrıca, çocukları savaşta askere almayı hiç kimse aklından bile geçirmemeli! Çocuklar çatışma ortamlarında özel olarak korunmalıdır.

Eğer ki çocuklar, kötü davranış, şiddet, istismar, çatışma, savaş nedeniyle zarar görmüşlerse onları iyileştirmek için sorumlular çalışmalar yapmalı.

Madde 38-39
Her çocuğun barış ortamında yaşama ve savaşlardan korunma hakkı vardır. Çocukların askere alınmaması gerekir. Devlet, çocukları silahlı çatışmalardan ve sonuçlarından korumakla sorumludur.

Çocuklar çeşitli nedenlerle zarar görmüşlerse onların iyileştirilmeleri için çalışmalar yapılır, bir daha aynı şekilde zarar görmemeleri için önlemler alınır.

Devlet yaptığı tanıtım çalışmalarlarıyla bu sözleşme-
deki hakların tüm toplum tarafından öğrenilme-
sinden de sorumlu.(35) Tıpkı benim size şu anda
anlatmakta olduğum gibi. Tüm çocuklara ve büyük-
lere çocuk haklarını anlatması gerekiyor.

Bir de bu sözleşmeyi uluslar arası alanda takip
eden bir komite var, Devlet ve sivil toplum örgüt-
leri de Çocuk Hakları Komitesine, çocuk haklarıyla
ilgili ülkedeki durum hakkında ayrı ayrı raporlar
hazırlıyorlar. Komite de bu iki raporu karşılararak
değerlendirmeler yapıyor, ülkelere sorular yönel-
tiyor.

Madde 41-42-43-44-45
Bir devletin yasaları burada
belirtilen hükümlerden daha
iyiyse, bunlar hiçbir şekilde
değiştirilemez.
Devlet, Çocuk Hakları
Sözleşmesi'nin herkes
tarafından öğrenilmesini
sağlar.

Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin
uygulanmasını değerlendirmek
üzere Çocuk Hakları Komitesi
kurulmuştur.
Devlet ve o ülkede yaşayan
insanlar Çocuk Hakları Komitesine,
çocuk haklarıyla ilgili durum
hakkında bilgileri vermekle
sorumludur. Ve ilgili kuruluşlar
Çocuk Hakları Komitesinin çalışmalarına
kolaylık ve yardım sağlar.

Çocuk olmak ne kadar çok hakka sahip olmak
demekmiş değil mi? Çocuk olmak hakları hayata
geçen çocuklar olmak demektir.

Ben de size çocuk olmayı anlatırken, size
Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi'ni
anlatmış oldum. Ama bu Sözleşmeyle ilgili daha
öğrenebileceğiniz bir çok şey var.

Hepimize tüm haklarımızı keyifle kullanabileceğimiz
bir çocukluk diliyorum. Eğer bazı haklarımızı
kullanamadığımızı düşünüyorsak bu konuda
ailemizden, okuldan ve devletin farklı kurumlarından
destek alabiliriz. Unutmayın! haklarımızın hayata
geçmesini talep etmekten biz de sorumluyuz!

Çocuk Hakları ilgili daha çok şey öğrenmek isterseniz bakabileceğiniz internet sayfaları da var .

Hepimize tüm haklarımızı keyifle kullanabileceğimiz bir çocukluk diliyorum. Eğer bazı haklarımızı kullanamadığımızı düşünüyorsak bu konuda ailemizden, okuldan ve devletin farklı kurumlarından destek alabiliriz. Unutmayın! haklarımızın hayata geçmesini talep etmekten biz de sorumluyuz!

